

Lag om ändring i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank;

SFS 1992:1619

Utkom från trycket
den 30 december 1992

utfärdad den 17 december 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank

dels att i 18 § orden "bank- eller försäkringsinspektionen" skall bytas ut mot "Finansinspektionen",

dels att 3, 20 och 22 b §§ skall ha följande lydelse.

3 §² Med bankinstitut förstås i denna lag bankaktiebolag, sparbanks, centrala föreningsbanker och utländska bankföretag som med stöd av 1 kap. 4 eller 5 § bankrörelselagen (1987:617) driver bankrörelse från filial här i landet.

Med kreditinstitut förstås bankinstitut, lokala föreningsbanker, kreditmarknadsbolag, värdepappersinstitut, allmänna pensionsfonden, försäkringsföretag med svensk koncession, landshypoteks- och stadshypoteksinstitutionerna, Svenska skeppshypotekskassan samt utländska företag som med stöd av 2 kap. 8, 9 eller 10 § lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag driver verksamhet från filial i Sverige.

20 §³ I kreditpolitiskt syfte får Riksbanken genom beslut i enskilda fall uppställa kassakrav gentemot kreditinstitut.

Med kassakrav avses att viss andel, högst femton procent, av kreditinstitutets placeringar eller förbindelser, beräknade på det sätt Riksbanken i det enskilda fallet bestämmer, skall under angiven tid motsvaras av medel som med eller utan räntegottgörelse skall inestå på räkning för institutet i Riksbanken. I den utsträckning Riksbanken i det enskilda fallet bestämmer likställs med sådana medel kreditinstitutets ineliggande kassa.

För ett utländskt kreditinstitut som har rätt att driva verksamhet från filial här i landet beräknas kassakravet på filialens placeringar eller förbindelser.

¹ Prop. 1992/93:89, bet. 1992/93:NU9, rskr. 1992/93:109. Jfr EES-avtalet bilaga IX avsnitt II och rådets direktiv 89/646/EEG (EGT nr L 386, 30.12.1989 s. 1) m. fl.

² Senaste lydelse 1991:1001.

³ Senaste lydelse 1991:1025.



22 b §⁴ Valutahandel får, med de undantag som anges i femte stycket, bedrivas endast med stöd av tillstånd av Riksbanken. Något tillstånd behövs dock inte för köp och försäljning av resevaluta.

Tillstånd till valutahandel med allmänheten (valutahandelstillstånd) kan medges kreditinstitut och Postverket.

Vid prövningen skall sökandens kompetens och soliditet samt allmänna lämplighet beaktas.

Ett valutahandelstillstånd kan begränsas till viss valutahandel. Tillståndet kan förenas med villkor om

1. begränsningar av sökandens innehav av tillgångar och skulder i utländsk valuta samt, när det gäller fordringar och skulder mot utländska rättssubjekt, i svenska kronor, och

2. den rapportering som Riksbanken finner nödvändig.

Tillstånd enligt denna paragraf krävs inte för

1. ett utländskt bankföretag som driver verksamhet med stöd av 1 kap. 5 § bankrörelselagen (1987:617), om det i hemlandet meddelade tillståndet att driva bankrörelse omfattar rätt att bedriva valutahandel,

2. ett utländskt kreditinstitut som driver verksamhet med stöd av 2 kap. 9 § lagen (1992:1610) om kreditmarknadsbolag, om det i hemlandet meddelade tillståndet att driva finansieringsverksamhet omfattar rätt att driva valutahandel,

3. ett utländskt företag som driver verksamhet med stöd av 2 kap. 10 § lagen om kreditmarknadsbolag, om valutahandel är tillåten enligt företagets stadgar eller bolagsordning och det eller de utländska kreditinstitut som äger företaget eller dess moderföretag skulle ha rätt enligt 1 eller 2 att driva sådan verksamhet.

Riksbanken får för sådana företag som avses i femte stycket föreskriva villkor och rapporteringsskyldighet som avses i fjärde stycket.

Den som har rätt att bedriva valutahandel med allmänheten kallas auktoriserad valutahandlare.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Per Holmstrand
(Finansdepartementet)

